

J 10,11-18 Ježíš Kristus je dobrý pastýř
Ez 34,11-12.14-16a! 1J 3,16-24

Sestry a bratři,

je jaro a nádherné počasí, prodloužené víkendy nás lákají k výletům a procházkám do přírody. A tak i dnešní čtení o ovečkách a pastýři v nás může vyvolat příjemné poetické představy nebo vzpomínky – zelené stráně mezi kopci a horami a na nich pasoucí se ovečky. (Přesně takto to vypadalo v okolí Bozkova u Semil – v mé první náboženské obci v Podkrkonoší.) V našich představách je pastýř s ovečkami symbolem pohody a idyly. Je tomu tak ve skutečnosti? A je tomu tak i v našem biblickém čtení z Janova evangelia?

Pán Ježíš ve svém podobenství sice hovoří o dobrém pastýři, o životě a hojnosti pro ovečky, ale současně mluví o zloději, vlkovi, o pracovníkovi, který je najatý za mzdu a při prvním problému utíká, a také o dobrém pastýři, který položí svůj život za ovce. To není žádná idyla. - Ježíšově obrazné řeči rozumíme my věřící tak, že stádo ovcí je znázorněním Kristovy církve, Kristus sám pak je tím dobrým a sebe obětujícím se pastýřem. Život v církvi a s církví není jen pokojným odpočíváním na travnatých nivách (loukách) u průzračných, tichých vod. Stádo oveček – církev je vystavena stálému ohrožení. Kdykoli může být stádo napadeno zlodějem nebo dravou zvěří. Ježíš varuje před vlkem, který se přikrade nečekaně, ničí životy ovcí a rozhání stádo. Vlk (nepřítel Kristovy církve) má různé metody. Někdy je to nátlak, vyhrožování, nahánění strachu. Jindy sliby a lákání (třeba hmotných výhod nebo moci) – a to třeba

v převleku za jednu z ovcí. Jak nás varuje Pán Ježíš: „Střežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte“ – tedy podle jejich skutků, podle jejich jednání je poznáte. (Mt 7,15) Ohrožena je každá ovečka i celé stádo. Ohrožen je každý jednotlivý člen církve i celé společenství – církev jako celek. Vlk zobrazuje zlo, které stále působí proti jednotlivému věřícímu člověku i proti celku církve.

Díky Bohu není jednotlivá ovečka ani celé stádo ponecháno samo sobě. Co by bylo stádo ovcí bez svého dobrého pastýře, který ovečky chrání, vede je na dobré pastviny a vyhledává jim vodu? (Zde musíme mít na mysli písčitou a kamenitou krajinu v Izraeli, kde je zelená louka vzácností a kde je nedostatek vody.) Bez dobrého pastýře by ovce neměly žádnou dobrou budoucnost. Co bychom si počali my bez svého dobrého pastýře – Pána Ježíše? Ani my bychom neměli naději na dobrou budoucnost.

Ježíš mluví ve svém podobenství o rozdílu mezi skutečným pastýřem a tím, kdo je jen najat za mzdu

- ovce nejsou jeho vlastní, on je opouští a utíká, když se blíží nebezpečí. („Běda pastýři pošetilému a ničemnému, který opouští stádo!“ Zacharjáš 11,17) Ten myslí víc na sebe než na svěřené ovečky. Kým se myslí tyto lidé najatí za mzdu? Jsou to třeba političtí vůdcové nebo vůbec šéfové, kterým jde o vlastní postavení a výhody. Ale mohou to být i nevěrní správcové církve, špatní duchovní. Zcela jinak se zachová dobrý pastýř, který má k ovečkám osobní vztah, jsou jeho vlastní, každou jednotlivou zná jménem, záleží mu na nich, má je rád. Takovým pastýřem

je obětavý vůdce lidu, nezištný prezident, dobrý duchovní. Církev má různé lidské pastýře a pastýřky – věrné i nevěrné. Ale především církev stojí a padá se svým nejvyšším pastýřem Ježíšem Kristem. On položil svůj život, abychom my byli zachráněni (1J 3,16). Na pozadí Ježíšova výroku je situace, kdy pastýř nasazuje svůj život pro záchranu ovcí – zápasí s dravou zvěří. Tu přemohl, zachránil tak život stáda, avšak sám podléhá těžkým zraněním a umírá.

Pán Ježíš řekl: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele“(J 15,13).

V těchto květnových dnech si připomínáme ukončení 2. světové války, té neskutečné hrůzy a nesmyslného zabíjení, ale též nesmírné odvahy, hrdinství a sebe obětování se pro druhé. Myslíme na všechny oběti 2. světové války, a také na oběti Pražského povstání.

Ježíš Kristus je Pastýř, který se obětoval a tím nás zachránil pro život. Zachránil i ty, kteří položili životy za svobodu, za svou vlast, za své rodiny a přátele. Daroval jim věčný život.

(Jindřiška Buttová, 7.5.2006 Praha 4 – Krč)